

ROOSBEEF 'LUCKY'

Roosbeef is terug. Terug uit Kentucky en met een plaat die ons wachten rijkelijk beloont. Met 'Lucky' — het vierde studioalbum van Roosbeef — is terugkomen voor Roos Rebergen ook thuishoeren. Het haat sinds de vorige plaat is niet onbewogen geweest. Ze heeft haar muzikale bron opgezocht en twee jaar tussen de bluegrass geleefd. Ze vond daar meer dan muziek. Ze zag natuur zo groot als de wereld en mensen die alleen zijn en elkaar nodig hebben. Achter de Appalachen leerde ze het Amerikaanse lied beter begrijpen, en hoorde verhalen die nu op 'Lucky' een weerklank vinden.

Intussen belandde Roos terug in Antwerpen. Ze raapte haar band terug bijeen, met als nieuwe aanwinst Pascal Deweze (Sukilove, Metal Molly), maar nog altijd met Tim van Oosten (Het Zesde Metaal) op drums en Tom Pintens (Zita Swoon, Het Zesde Metaal) op gitaar en keys. Met het ongelofelijke vakmanschap van de band is het resultaat niet mals. 'Lucky' snijdt diagonaal door de ziel en heeft vele facetten. De eerste single 'Menselijke Mensen' bezingt de ongepolijste mens en is tegelijkertijd een afscheid aan de jeugd. Het nummer eindigt met een bedwelmend vierstemmig koor:

“Toen ik nog jong en ongelukkig was,
Oh, wat verlang ik
terug naar die tijd
Maar geef de schuld niet aan de kinderen
Want ook de kinderen spelen het kwijt”

Weemoed en het onvermijdelijke voortgaan van de tijd staan vaker centraal, maar altijd in het grotere verband. Opvallend is dat op 'Lucky', gepekt door haar ervaringen, Roos het engagement wat vaker durft op te zoeken, anders dan haar bij vlogen persoonlijke oeuvre. Nooit belerend en altijd met een paradox of de verwarrende humor, waar Roos zo aan te kennen is:

“Koste wat het kost,
Ik wil een muur voor mij alleen,
Om tegenaan te leunen.”

Zo opent het catchy 'Noodaan'. De mens is een eenzaam dier dat in staat is slecht te zijn, maar Roos heeft het geduld naar ieders verhaal te luisteren. “Ik heb nood aan steun”, zo klinkt het later in het nummer.

Ook in het opzwepende, elektronische 'Rodeo' komt de dromerige en hopeloze tegenstelling langs:

“Er branden bossen voor ons ogen af,
Het was het mooiste wat de mens ooit zag.”

De plaat 'Lucky' grijpt uit het echte, naakte leven, en is daardoor, net als Roos, Amerika en onszelf, niet in één zin samen te vatten. Het is een testament van haar muzikaal en tekstueel wasdom, wat onderschreven wordt door de ijzersterke band, die een groot deel van de arrangement voor deze plaat op zich nam. Met 'Lucky' heeft Roosbeef een complete plaat afgeleverd en bewijst de band zich als een hecht en compleet geheel. Roosbeef is terug.

ROOSBEEF

Roosbeef is in 2005 opgericht door zangeres Roos Rebergen en drummer Tim van Oosten.

Met 'Ze Willen Wel Je Hond Aaien, Maar Niet Met Je Praten' (2008) is de pers unaniem: dit debuut zou geschiedenis schrijven. Hoewel er geen officiële singles uit het album worden opgetrokken, schopt het openingsnummer 'Onder Invloed' het tot radiohit in Nederland. Al sinds haar eerste worp in 2008 slaagt Rebergen erin om de simpele dingen des levens subliem te verwoorden. Met melancholische, soms lichtvoetige teksten, neemt Roosbeef je mee naar haar een eigen belevingswereld.

Waar Roosbeef op haar debuut nog duidelijk klonk als singer-songwriter plus begeleidingsband, is 'Omdat Ik Dat Wil' (2011), het tweede studioalbum van Roosbeef, een echte bandplaat. De kleinkunst van voorheen ruimt plaats voor licht psychedelisch aandoende gitaarpop. Live wordt de band aangevuld door Tom Pintens, die ook het album produceerde, en Wannes Cappelle. Samen met de vaste kern, gitarist Reinier van den Haak, drummer Tim van Oosten en Roos Rebergen *herself*, is Roosbeef vanaf nu een vijftal. Mede door de genoemde personeelwissels is Roosbeef inmiddels een half Nederlandse, half Vlaamse band geworden. De nummers 'Twijfelaar', 'Nachtauto' en 'Iets Teveel Wij(n)' zijn in Vlaanderen meermaals op Radio 1 te horen.

Als het aankomt op Nederlandstalige muziektteksten, laat Rebergen ook op 'Kalf' (2015) zien dat ze één van de meest vaardige schrijvers is. Hoewel er amper drie jaren verstreken zijn, lijkt de singer-songwriter met een aantal even plotse als pijnlijke groeischeuten, volwassen te zijn geworden. Waar frisse jeugdigheid, geplaagd door meerdere opstoten van

twijfelarij en besluiteloosheid in de teksten op de eerste twee albums nog leidde tot stil verzet in een zelfafgebakend universum vol verliefdheden en groene graslanden, belandt Roosbeef nu in een doffere verstedelijkte omgeving vol kroegen en pijnlijk misgelopen liefdes. Live komt gitarist Tijs Delbeke mee aan boord.

Vandaag is Roosbeef niet alleen meer de band van Roos Rebergen, maar net zo goed die van Tim Van Oosten, Pascal Deweze (producer van 'Lucky') en Tom Pintens. Met 'Lucky' verkent Rebergen nieuwe oorden. Het is een testament van haar muzikaal en tekstueel wasdom, wat onderschreven wordt door de ijzersterke band, die de arrangementen voor deze plaat op zich nam. Pascal Deweze nam de productie en mixing voor zijn rekening. Met 'Lucky' levert Roosbeef een complete plaat af en bewijst de band zich als een hecht en compleet geheel. Roosbeef is terug.